

Ejendom, men det er ogsaa Betingelsen for, at Folk, der ikke er Landmænd, kan erhverve en Landbrugsejendom i den kommende Tid.«

»Jeg kan godt forstaa«, udtalte Ministeren videre, »at der hos nogle kan være Betænkelighed ved at gaa til Foranstaltninger som dem, jeg her har nævnt med Hensyn til Ikke-Landmænds Muligheder for at komme i Besiddelse af Landbrugsejendomme, men jeg tror, der staar saa *store Ting paa Spil* med Hensyn til den fremtidige Økonomi, at det meget vel kan forsvares at foretage drastiske Indgreb, naar man derigennem kan afbøde Ulykker, som ellers vilde følge. Under Sagens Behandling i Folketinget har der været drøftet mange Muligheder for at naa det samme Maal, som her tilsigtes, nemlig at faa begrænset Efterspørgselen efter fast Ejendom til de Kredse, som naturligt erhverver disse Ejendomme af erhvervsmæssige og arbejdsmæssige Grunde, men man har ikke kunnet finde noget andet Grundlag at samles om end det, der er kommet til Udtryk i det foreliggende Lovforslag. Jeg anser ogsaa Lovforslaget for at være tilfredsstillende under de givne Forhold.«

I Overensstemmelse hermed hedder det i Folketingets Udvalgsbetænkning:

»Der er mellem Udvalget og Ministeren Enighed om, at *Tilladelse* bør gives, hvor Købet har til Hovedformaal at forskafe Køberen en *Erhvervsbasis* ved personlig Drift af Ejendommen, eller hvor særlige *Slægtskabsforhold* foreligger, der gør Købet naturligt, medens Tilladelse almindeligvis ikke bør gives, hvor Købet skyldes andre Hensyn, saasom Kapitalinvestering med Kapitalsikring eller Renteafkastning for Øje, eller hvor der skønnes at foreligge spekulationsmæssige Formaal, eller hvor Formaalet alene er Erhvervelse af Lystejendom.«

Landstingets Udvalg rejste over for Indenrigsministeren Spørgsmaalet om Betimeligheden af en Lempelse af Regelen i § 2, Stk. 2, svarende til den skete Lempelse i samme Paragrafs Stk. 4 vedrørende Køb af Landbrugsejendomme, saa at *Aktieselskaber* m. v., der vil erhverve en Ejendom fortrinsvis til egne Erhvervs- eller Forretningslokaler eller til Værksted el. lign., i alle Tilfælde kunde faa Tilladelse. Ministeren erklærede heroverfor, at Tilladelse til Køb af denne Art efter Ministerens Opfattelse kan forventes meddelt allerede i Henhold til Dispensationsbeføjelsen i § 2, Stk. 2, og dette fandt Udvalget tilfredsstillende.

Lovforslaget mødte paa Rigsdagen ikke Modstand fra nogen Side, selv om enkelte Medlemmer ikke kunde stemme for det. Blandt Ordførerne for de samarbejdende Partier anbefalede *Oluf Pedersen* (D. R.) at stemme for Lovforslaget,